MODEL MISTRA SVĚTA A EVROPY

Po vítězství na MS v Bulharsku v roce 1975, tedy po více než deseti létech, se známému sovětskému reprezentantu Viktoru Čopovi z Oděsy podařilo navázat na svůj úspěch a zdá se, že je v současné době k neporažení. Se svým modelem ČV-38 létal — a zvítězil — jak v sedmiminutovém rozlétávacím kole na loňském MS ve Francii, tak v šestiminutovém kole letos na ME v Zrenjaninu v Jugoslávii.

Zatímco při vlastní soutěži Viktor obvykle při vleku „zaparkuje" za startovací čárou, v rozlétávání běhá hodně proti větru. To se mu již dvakrát vyplatilo, když se mu podařilo najít slabou večerní termiku, zatímco jeho soupeři letěli jen na něj.

Větroň sám se nevymyká běžné koncepci; Viktor prý nemá takové možnosti jako jeho krajané, a tak konstruuje své modely převážně z klasických materiálů. Čopovy úspěchy je třeba vidět spíše v jeho osobě, v jeho přístupu k tréninku i k vlastní soutěži, zkrátka v tom, čemu se v novinách říká „morálně volní vlastnosti".

TECHNICKÝ POPIS MODELU:

Křídlo má profil velmi podobný osvědčenému B 6356b. Rozpětí se dá v současném období označit snad za střední. Kostra je ovšem bohatě dimenzována, jejím strukturálním základem je torzní skříň s balsovým potahem, který je zesílen sklotextilem o tloušťce 0,08 mm. Žebra jsou slepena ze dvou částí: přední je lipová a zadní balsová, zesílená páskováním uhlíkovou tkaninou o neobvykle velké tloušťce 0,3 mm. Pásky jsou vpředu zapuštěny asi 2 mm do hlavního nosníku a vzadu přetaženy přes celou balsovou odtokovou lištu (v drážce). Toto řešení mimořádně zpevní celou část křídla od hlavního nosníku dozadu a odtoková lišta se nemůže zvlnit.

Poloviny křídla se nasazují na tři ocelové dráty, které jsou zasunuty v pouzdrech v trupu. Celé křídlo je potaženo tenkým papírem a má nízkou hmotnost — pouze 145 gl

VOP je běžné konstrukce s profilem s rovnou spodní stranou. Hlavní nosník je tvořen dvěma borovými pásnicemi.

Trup obsahuje dnes běžné mechanismy. Háček je Isajenkova typu, zhotovený z duralového plechu. Vypínací síla není vysoká, jen 30 až 35 N. Ovládání směrového kormidla po startu je trochu jiné, než bývá zvykem: Model se vypouští s plnou výchylkou kormidla, to se však po několika desetinách sekundy vrací do neutrálu a po dalším intervalu se vychyluje do polohy, která je potřebná pro let. Vše je ovládáno dvěma drátěnými raménky na časovači. Časovač je plně zakrytý, typu „gramodeska" s plochou spirálou. Před časovačem je umístěna baterie, která slouží jako zdroj pro akustický bzučák. Ten se spouští zároveň s uvolněním pojistky háčku a obstarává tak signalizaci rozepnutí háčku. Není tedy zapotřebí používat signalizační praporek na šňůře.

Zadní část trupu tvoří kuželová trubka, zhotovená z uhlíkového a skelného laminátu.

Jako ostatní Sověti, i Viktor používá k vlekání silonovou nit o průměru 0,8 mm, kterou před každým startem spolu s pomocníkem pro kontrolu zkoušejí natažením plným tahem, jaký jsou schopni vyvinout. Dosahované výšky při startu jsou impozantní.
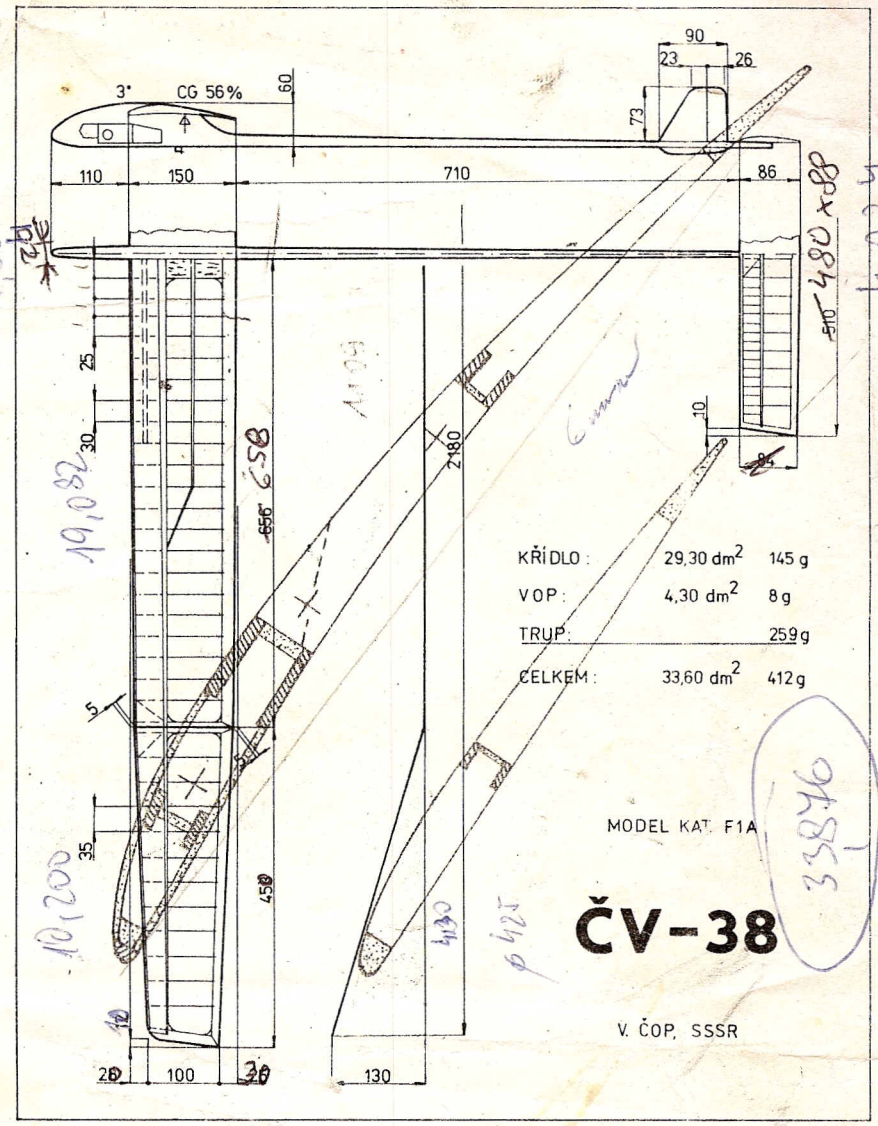
IHI